

PŘIJATÉ TEXTY

P8_TA(2015)0294

Kroky v návaznosti na evropskou občanskou iniciativu Right2Water

**Usnesení Evropského parlamentu ze dne 8. září 2015 o opatřeních navazujících na evropskou občanskou iniciativu týkající se práva na vodu („Right2Water“)
(2014/2239(INI))**

Evropský parlament,

- s ohledem na směrnici Rady 98/83/ES ze dne 3. listopadu 1998 o jakosti vody určené k lidské spotřebě¹ (dále jen „směrnice o pitné vodě“),
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky² (dále jen „rámcová směrnice o vodě“),
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 211/2011 ze dne 16. února 2011 o občanské iniciativě³,
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/23/EU ze dne 26. února 2014 o udělování koncesí⁴;
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 14. listopadu 2012 nazvané „Plán na ochranu vodních zdrojů Evropy“ (COM(2012)0673),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 19. března 2014 o evropské občanské iniciativě „Voda a hygiena jsou lidská práva! Voda je veřejný statek, ne komodita!“ (COM(2014)0177) (dále jen „sdělení“),
- s ohledem souhrnnou zprávu Komise o jakosti pitné vody v EU na základě přezkumu zpráv členských států za období 2008–2010 podle směrnice 98/83/ES (COM(2014)0363),
- s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru k výše

¹ Úř. věst. L 330, 5.12.1998, s. 32.

² Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1.

³ Úř. věst. L 65, 11.3.2011, s. 1.

⁴ Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 1.

uvedenému sdělení Komise ze dne 19. března 2014¹,

- s ohledem na zprávu Evropské agentury pro životní prostředí nazvanou „Evropské životní prostředí – stav a výhled 2015“,
 - s ohledem na rezoluci Valného shromáždění Organizace spojených národů ze dne 28. července 2010 nazvanou „Lidské právo na vodu a hygienická zařízení“² a na rezoluci Valného shromáždění OSN ze dne 18. prosince 2013 nazvanou „Lidské právo na nezávadnou pitnou vodu a hygienická zařízení“³,
 - s ohledem na všechny rezoluce o lidském právu na nezávadnou pitnou vodu a hygienická zařízení přijaté Radou pro lidská práva Organizace spojených národů,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 9. října 2008 o řešení problému nedostatku vody a sucha v Evropské unii⁴,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 3. července 2012 o provádění vodohospodářských právních předpisů EU v očekávání nezbytného globálního přístupu k evropským výzvám v oblasti vodohospodářství⁵,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 25. listopadu 2014 o EU a globálním rámci pro rozvoj po roce 2015⁶,
 - s ohledem na článek 52 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin a stanoviska Výboru pro rozvoj a Petičního výboru (A8-0228/2015),
- A. vzhledem k tomu, že iniciativa „Right2Water“ je první iniciativou evropských občanů, která splnila požadavky stanovené v nařízení (EU) č. 211/2011 o občanské iniciativě a která byla předmětem slyšení v Parlamentu poté, co získala podporu téměř 1,9 milionu občanů;
- B. vzhledem k tomu, že lidské právo na vodu a hygienu zahrnuje fyzickou dostupnost, dosažitelnost, přijatelnost, cenovou dostupnost a kvalitu;
- C. vzhledem k tomu, že plné uplatňování lidského práva na vodu a hygienu, které uznává OSN a má podporu členských států EU, má zásadní význam pro život, a vzhledem k tomu, že řádné řízení vodních zdrojů má klíčovou úlohu při zajištění udržitelného využívání vody a ochrany přírodního bohatství světa; vzhledem k tomu, že kombinované dopady lidské činnosti a změny klimatu vedou k tomu, že celá středomořská oblast EU a některé regiony ve střední Evropě jsou nyní zařazeny mezi oblasti trpící nedostatkem vody a polopouště;

¹ Úř. věst. C 12, 15.1.2015, s. 33.

² A/RES/64/292.

³ A/RES/68/157.

⁴ Úř. věst. C 9 E, 15.1.2010, s. 33.

⁵ Úř. věst. C 349 E, 29.11.2013, s. 9.

⁶ Přijaté texty P8_TA(2014)0059.

- D. vzhledem k tomu, že podle zprávy Evropské agentury pro životní prostředí o stavu životního prostředí v roce 2015 míra ztrát způsobených úniky z potrubí v Evropě dosahuje 10 až 40 %;
- E. vzhledem k tomu, že přístup k vodě je jedním z klíčových předpokladů pro dosažení udržitelného rozvoje; vzhledem k tomu, že důraz rozvojové pomoci na zlepšení dodávek pitné vody a hygienických zařízení účinně přispívá k plnění základních cílů v boji proti chudobě a současně podporuje sociální rovnost, veřejné zdraví, zabezpečení potravin a hospodářský růst;
- F. vzhledem k tomu, že minimálně 748 milionů lidí nemá trvalý přístup k bezpečné pitné vodě a že třetina světové populace nemá k dispozici základní sanitární a hygienická zařízení; vzhledem k tomu, že v důsledku této situace je naplnění práva na zdraví ohroženo a dochází k šíření nemocí, které způsobují utrpení a smrt a výrazně brání rozvoji; vzhledem k tomu, že denně umírá 4 000 dětí na následky infekčních onemocnění z nekvalitní vody a v důsledku neadekvátních hygienických zařízení; vzhledem k tomu, že v důsledku nedostatečného přístupu k pitné vodě umírá více dětí než na AIDS, malárii a neštovice dohromady; vzhledem k tomu, že tato čísla však mají jasnou sestupnou tendenci a že tento trend můžeme a musíme urychlit;
- G. vzhledem k tomu, že přístup k vodě má rovněž bezpečnostní rozměr, který vyžaduje lepší regionální spolupráci;
- H. vzhledem k tomu, že nedostatečný přístup k vodě a hygienickým zařízením má dopad na naplňování dalších lidských práv; vzhledem k tomu, že problémy spojené s nedostatkem vody mnohem tvrději zasahují ženy, neboť v mnoha rozvojových zemích je tradičně povinností žen zásobovat domácnosti vodou; vzhledem k tomu, že nedostatečným přístupem k přiměřeným a důstojným hygienickým zařízením trpí nejvíce ženy a dívky, a že je tím často omezen jejich přístup ke vzdělání a snáze je postihují nemoci;
- I. vzhledem k tomu, že každý rok umírá 3,5 milionu lidí v důsledku infekčních onemocnění z vody;
- J. vzhledem k tomu, že opční protokol k Mezinárodnímu paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech, který vstoupil v platnost v roce 2013, vytvořil mechanismus pro vyřizování stížností, který jednotlivcům nebo skupinám umožňuje předkládat formální stížnosti mimo jiné ve věci porušení lidského práva na vodu a hygienu;
- K. vzhledem k tomu, že v rozvojových zemích a rozvíjejících se ekonomikách kladou všechna odvětví, zejména pak energetika a zemědělství, rostoucí nároky na vodu; vzhledem k tomu, že změna klimatu, urbanizace a demografický vývoj mohou v mnoha rozvojových zemích vážně ohrožovat zásoby vody a že podle odhadů lze očekávat, že v roce 2025 budou dvě třetiny světové populace žít v zemích s omezenými vodními zdroji;
- L. vzhledem k tomu, že EU je největším dárce v souvislosti s vodou, sanitárními a hygienickými zařízeními (WASH) a že vynakládá výlučně na tuto oblast v rozvojových zemích každoročně 25 % prostředků vyčleněných na humanitární pomoc; vzhledem k tomu, že Evropský účetní dvůr ve své zvláštní zprávě z roku 2012

o pomoci EU poskytované na dodávky pitné vody a budování základních hygienických zařízení v zemích subsaharské Afriky poukázal na to, že tuto pomoc je nutné zefektivnit a že je třeba posílit udržitelnost projektů podporovaných EU;

- M. vzhledem k tomu, že Parlamentní shromáždění Rady Evropy prohlásilo, že „přístup k vodě musí být uznán za základní lidské právo, protože voda je pro život na zemi nepostradatelná a je zdrojem, o nějž se musí dělit celé lidstvo“;
- N. vzhledem k tomu, že privatizace základních veřejných služeb, která v 90. letech proběhla v subsaharské Africe, mimo jiné brání v dosažení rozvojových cílů tisíciletí stanovených pro zajištění vody a hygienických podmínek, protože investoři se soustřeďují na navrácení nákladů, což mimo jiné prohlubuje nerovnosti při poskytování těchto služeb v neprospěch domácností s nízkými příjmy; vzhledem k tomu, že po neúspěšné privatizaci vodohospodářských služeb celosvětově sílí trend přesouvání těchto služeb ze soukromých společností na místní orgány;
- O. vzhledem k tomu, že poskytování vody je přirozeným monopolem a veškeré příjmy z řízení vodního cyklu by měly pokrývat náklady na vodohospodářské služby a jejich ochranu a být za všech okolností vyčleněny pro zlepšování řízení vodního cyklu pod podmínkou ochrany veřejného zájmu;
- P. vzhledem k tomu, že nedostatek vhodné vody a hygienických zařízení má zejména u dětí závažný dopad na zdraví a sociální rozvoj; vzhledem k tomu, že kontaminace vodních zdrojů je hlavní příčinou průjmových onemocnění, která jsou druhou nejčastější příčinou úmrtí dětí v rozvojových zemích, a vede k závažným onemocněním, jako je cholera, schistosomóza a trachom;
- Q. vzhledem k tomu, že řádné a solidární řízení vodního cyklu zajistí dostupnost a stálost tohoto zdroje, který má sociální, ekonomickou a ekologickou funkci, v kontextu probíhající změny klimatu;
- R. vzhledem k tomu, že Evropa je zvláště citlivá vůči změně klimatu, a vzhledem k tomu, že voda je jednou z prvních oblastí, kterých se změna klimatu týká;
- S. vzhledem k tomu, že evropská občanská iniciativa byla zřízena jako mechanismus participativní demokracie s cílem povzbudit občany k přímému zapojení do rozhodovacích procesů EU a představuje pro orgány EU jedinečnou příležitost k tomu, aby znovu zaangažovaly občany;
- T. vzhledem k tomu, průzkumy Eurobarometru trvale odhalují, že občané EU mají v posledních letech velmi malou důvěru v EU;

Evropská občanská iniciativa jako nástroj participativní demokracie

1. domnívá se, že evropská občanská iniciativa představuje jedinečný demokratický mechanismus, který skýtá velké možnosti, aby se překlenula propast mezi evropskými a vnitrostátními sociálními hnutími a hnutími občanské společnosti a na evropské úrovni se podpořila participativní demokracie; je nicméně přesvědčen, že aby bylo možné ještě více rozvinout demokratický mechanismus, je třeba vyhodnotit minulé zkušenosti a revidovat občanskou iniciativu, a že kroky Komise, které mohou případně zahrnovat také možnost zavést vhodné prvky prostřednictvím legislativních změn nebo nového legislativního návrhu, musí lépe odrážet požadavky evropských občanských

iniciativ, které spadají do její oblasti působnosti, a to zejména v případech, kdy upozorňují na lidskoprávní problémy;

2. zdůrazňuje, že Komise by měla v průběhu dvouměsíční fáze analýzy zajistit co největší transparentnost a že úspěšná evropská občanská iniciativa by měla od Komise získat řádnou právní podporu a poradenství a měla by být náležitě propagována a propagátoři a podporovatelé by měli být plně a aktuálně informováni v průběhu celého procesu evropské občanské iniciativy;
3. trvá na tom, aby Komise účinně vykonávala nařízení o evropské občanské iniciativě a začala s odstraňováním veškerých administrativních překážek, s nimiž se občané setkávají při předkládání evropské iniciativy občanů a její podpoře a naléhavě žádá Komisi, aby zvažila zavedení společného registračního systému pro tyto iniciativy ve všech členských státech;
4. vítá skutečnost, že tuto evropskou občanskou iniciativu podpořilo téměř 1,9 milionu občanů ze všech členských států EU a že této podpoře odpovídá souběžné rozhodnutí Komise vyloučit služby týkající se vody a hygieny ze směrnice o udělování koncesí;
5. vyzývá Komisi, aby při jakékoli případné revizi směrnice o udělování koncesí zachovala a potvrdila vyloučení služeb týkajících se vody a hygieny z této směrnice;
6. považuje za politováníhodné, že dané sdělení postrádá ambice, nereaguje na konkrétní požadavky evropské občanské iniciativy a omezuje se na opakování stávajících závazků; zdůrazňuje, že odpověď Komise na občanskou iniciativu Right2Water je nedostatečná, neboť nepřináší žádné neotřelé nápady a nezavádí veškeré opatření schopná napomoci dosahování příslušných cílů; žádá Komisi, aby v souvislosti s touto konkrétní evropskou občanskou iniciativou uskutečnila komplexní informační kampaň o přijatých opatřeních v oblasti vody a o jejich možném přínosu pro dosažení cílů evropské občanské iniciativy Right2Water;
7. domnívá se, že mnoho petic týkajících se kvality vody a vodního hospodářství pochází z členských států, které nejsou dostatečně zastoupeny ve veřejných konzultacích po celé EU, které byly zahájeny v červnu 2014, a zdůrazňuje, že by proto mohlo dojít k určité nekonzistentnosti mezi výsledky veřejných konzultací a stavem, na který upozorňují petice;
8. doufá, že Komise a místopředseda odpovědný za udržitelnost přijmou jasný politický závazek s cílem zajistit, aby byly učiněny vhodné kroky, které budou reagovat na obavy vyjádřené v této evropské občanské iniciativě;
9. znovu opakuje závazek Petičního výboru poskytnout předkladatelům petic možnost vyjádřit své názory na otázky týkající se základních práv a připomíná, že předkladatelé, kteří předložili evropskou občanskou iniciativu Right2Water vyjádřili svůj souhlas s tím, aby právo na vodu bylo vyhlášeno lidským právem, které je zaručováno na úrovni EU;
10. vyzývá Komisi, aby v souladu se stávajícím hlavním cílem evropské občanské iniciativy Right2Water předložila legislativní návrhy, včetně případné revize rámcové směrnice o vodě, které by uznaly univerzální přístup k vodě a lidské právo na vodu,

doporučuje dále, aby byl univerzální přístup k nezávadné pitné vodě a hygienickým zařízením uznán v Listině základních práv Evropské unie;

11. je přesvědčen, že pokud bude Komise přehlížet úspěšné evropské občanské iniciativy se širokou podporou veřejnosti, které byly realizovány v rámci demokratického mechanismu zavedeného Lisabonskou smlouvou, Evropská unie jako taková ztratí v očích občanů svou důvěryhodnost;
12. vyzývá Komisi, aby předložila opatření v oblasti informování a vzdělávání, která by na úrovni EU podporovala vnímání vody jako veřejného statku, opatření ke zvýšení povědomí a podpoře uvědomělejšího chování jednotlivců (šetření vodou), opatření související s vědomým rozvojem politik v oblasti správy přírodních zdrojů, a to jako podporu veřejné, participativní a transparentní správy;
13. považuje za nezbytné připravit politiky v oblasti vodního hospodářství, které budou podporovat racionální využívání, recyklaci a opětovné využívání vodních zdrojů, což jsou zásadní prvky integrované správy; je přesvědčen, že se tak umožní snížit náklady, napomůže ochraně přírodních zdrojů a zajistí řádné environmentální řízení;
14. vyzývá Komisi, aby odrazovala od postupů zabírání vody a vysokoobjemového hydraulického štěpení (tzv. frakování) a aby je podmínila provedením studií dopadu na životní prostředí;

Právo na vodu a hygienu

15. připomíná, že OSN potvrzuje, že lidské právo na vodu a hygienu dává každé osobě právo, aby měla pro osobní použití a použití v domácnosti k dispozici dostatek nezávadné, kvalitní, vyhovující, fyzicky a cenově dostupné vody; poukazuje na to, že v souladu s dalším doporučením OSN by případná platba za vodu měla činit nejvýše 3 % příjmu domácnosti;
16. podporuje zvláštního zpravodaje OSN pro lidské právo na nezávadnou pitnou vodu a hygienu a zdůrazňuje význam jeho práce a práce jeho předchůdce při uznávání tohoto práva;
17. vyjadřuje politování nad skutečností, že podle Světového programu na hodnocení vody (World Water Assessment Programme) v zemích EU-28 stále nemá přístup k nezávadné a čisté pitné vodě více než jeden milion lidí a téměř 2 % obyvatel nemá přístup k hygienickým zařízením, a proto naléhavě vyzývá Komisi, aby přijala okamžité kroky;
18. vyzývá Komisi, aby uznala význam lidského práva na vodu a hygienu a význam vody, která je veřejným statkem a základní hodnotou pro všechny občany EU, nikoli komoditou; vyjadřuje své obavy z toho, že od roku 2008 bude v důsledku finanční a hospodářské krize a politik škrťů, které zvýšily chudobu v Evropě a počet domácností s nízkými příjmy, rostoucí počet osob čelit problémům s placením svých účtů za vodu, a že cenová dostupnost vody bude představovat stále větší problém; odmítá uzavírání přívodu vody a nucené odpojování přípojky od vodovodu a žádá členské státy, aby neprodleně ukončily trvání těchto situací, jsou-li způsobeny socio-ekonomickými faktory v domácnostech s nízkým příjmem; vítá skutečnost, že v některých členských státech se využívají „vodní banky“ nebo minimální kvóty na vodu ve snaze pomoci

nejzranitelnějším obyvatelům s poplatky za tyto služby a zaručit přísun vody jakožto nezadatelné složky základních práv;

19. vyzývá Komisi, aby s ohledem na dopady nedávné hospodářské krize provedla ve spolupráci s členskými státy a regionálními a místními orgány studii zabývající problémem vodní chudoby, včetně otázek přístupu a cenové dostupnosti; naléhá na Komisi, aby více podporovala a usnadňovala spolupráci dodavatelů vody s cílem podpořit dodavatele v méně rozvinutých a venkovských oblastech, aby všichni občané žijící v těchto oblastech měli přístup ke kvalitní vodě;
20. vyzývá Komisi, aby určila oblasti, které se potýkají s nedostatkem vody nebo kde tento nedostatek může potenciálně hrozit a aby dotčeným členským státům, regionům a oblastem, zejména venkovským oblastem a zanedbaným městským částem, pomohla tyto problémy náležitě řešit;
21. zdůrazňuje, že údajná neutralita Komise ohledně vlastnictví a správy vod se zdá být v rozporu s privatizačními programy, které Trojka vnutila některým členským státům;
22. uznává, že – jak uvádí rámcová směrnice o vodě – voda není zbožím ale veřejný statek, který má zásadní význam pro lidský život a důstojnost, a připomíná Komisi, že pravidla stanovená ve Smlouvě EU ukládají, že musí zůstat neutrální ve vztahu k vnitrostátním rozhodnutím upravujícím režim vlastnictví podniků vodního hospodářství, a že by tudíž Komise v žádném případě neměla podporovat privatizaci těchto podniků v souvislosti s ekonomickými ozdravnými programy nebo jakýmkoli jiným unijním postupem koordinace hospodářské politiky; vzhledem k tomu, že se jedná o služby obecného, a tedy hlavně veřejného zájmu, vyzývá Komisi, aby trvale vyloučila vodu, hygienu a zpracovávání odpadních vod z pravidel upravujících vnitřní trh a z veškerých obchodních dohod a aby zajistila, že budou poskytovány za dostupné ceny, a vyzývá Komisi a členské státy, aby zajistily, aby byly tyto služby technicky, finančně a administrativně řízeny účelným, účinným a transparentním způsobem;
23. vyzývá členské státy a Komisi, aby zrevidovaly řízení vodohospodářské politiky a aby ji obnovily v souladu se zásadou aktivní účasti, tj. na základě transparentního rozhodovacího procesu a otevřenosti vůči občanům;
24. domnívá se, že s ohledem na regulaci a kontrolu je třeba vodu chránit jako veřejný statek a za tímto účelem podporovat veřejné, transparentní a participativní modely řízení, v jejichž rámci by veřejné orgány mohly v určitých stanovených případech a za přísně vymezených podmínek pověřit některými úkoly řízení soukromé subjekty, přičemž by vždy zaručily právo na přístup ke zdroji a právo na odpovídající úroveň hygieny;
25. vyzývá Komisi a členské státy, aby zajistily všeobecné zásobování vodou vyznačující se dostupnými cenami, vysokou kvalitou a spravedlivými pracovními podmínkami a podléhající demokratické kontrole;
26. vyzývá členské státy, aby podporovaly vzdělávací a informační kampaně pro občany s cílem chránit a zachovat vodní zdroje a zajistit větší zapojení občanů;

27. vyzývá členské státy, aby zajistily nediskriminační přístup k vodohospodářským službám a zajistily jejich poskytování všem, včetně marginalizovaných skupin uživatelů;
28. vyzývá Komisi, Evropskou investiční banku a členské státy, aby podporovaly obecní úřady v EU, jimž se nedostává nezbytného kapitálu pro přístup k technické pomoci, dostupnému financování z EU a dlouhodobým půjčkám s preferenční úrokovou sazbou, zejména za účelem zachování a obnovy vodohospodářské infrastruktury s cílem zajistit zásobování kvalitní pitnou vodou a rozšířit dodávky vody a sanitární služby nejzranitelnějším skupinám obyvatelstva, včetně chudých obyvatel a obyvatel vzdálených a nejvzdálenějších regionů; zdůrazňuje význam otevřené, demokratické a participativní správy k zajištění toho, aby se prováděla nákladově nejúčinnější řešení s ohledem na správu vodních zdrojů, z nichž bude mít prospěch společnost jako celek; vyzývá Komisi a členské státy, aby zajistily transparentnost finančních zdrojů vyprodukovaných v rámci řízení vodohospodářského cyklu;
29. uznává, že dodávky vody a sanitární služby jsou služby obecného zájmu a že voda není komodita, ale veřejný statek a že by proto měla být poskytována za dostupné ceny odpovídající právu lidí na minimální kvalitu vody s tím, že by měl být zajištěn progresivní poplatek; žádá členské státy, aby zajistily uplatňování spravedlivého, rovnoprávného, transparentního a odpovídajícího systému poplatků za zásobování vodou a hygienická zařízení, tak aby celá veřejnost měla zaručený přístup ke službám vysoké kvality bez ohledu na příjmy občanů;
30. konstatuje, že vodu je třeba chápat jako ekonomický a sociální statek, nikoli jako pouhý prvek výroby;
31. připomíná, že přístup k vodě je zásadní pro zemědělskou produkci, a tím pro zajištění práva na náležitou výživu;
32. vyzývá Komisi, aby výrazně podpořila snahu členských států o rozvoj a zlepšování infrastruktury poskytující přístup ke službám zavlažování, kanalizace a dodávek pitné vody;
33. domnívá se, že směrnice o pitné vodě významně přispěla k dostupnosti kvalitní pitné vody v celé EU, a vyzývá Komisi a členské státy k přijetí různých kroků s cílem dosáhnout ekologických přínosů a přínosů v oblasti zdraví, které vyplývají z podpory spotřeby vody z vodovodu;
34. připomíná členským státům jejich zodpovědnost při provádění právních předpisů EU; naléhavě je žádá, aby v plné míře prováděly směrnici o pitné vodě a veškeré související právní předpisy; připomíná členským státům, aby identifikovaly své priority v oblasti výdajů a plně využívaly příležitosti pro finanční podporu EU v oblasti vodního hospodářství poskytované v novém finančním programovém období (2014–2020), zejména prostřednictvím investiční priority konkrétně zaměřené na vodní hospodářství;
35. připomíná závěry zvláštní zprávy Evropského účetního dvora o začlenění cílů vodní politiky EU do společné zemědělské politiky, v níž se stanoví, že „Nástroje využívané v současné době SZP k řešení problémů s vodou nebyly dosud schopny dosáhnout dostatečného pokroku při realizaci ambiciózních cílů politik stanovených pro vodní hospodářství“; domnívá se, že pro zlepšení kvality vody v Evropě je nezbytné lepší

propojení politiky vodního hospodářství s jinými politikami, například v oblasti zemědělství;

36. zdůrazňuje význam plného a účinného provádění rámcové směrnice o vodě, směrnice o ochraně podzemních vod, směrnice o pitné vodě a směrnice o městské odpadní vodě a považuje za životně důležité lépe koordinovat jejich provádění s prováděním směrnic o mořském prostředí, biologické rozmanitosti a ochraně před záplavami; vyjadřuje znepokojení nad tím, že nástroje odvětvových politik Unie dostatečně nepřispívají k dosažení norem kvality životního prostředí u prioritních látek a k cíli postupného odstranění vypouštění, emisí a úniků prioritních nebezpečných látek v souladu s čl. 4 odst. 1 písm. a) a čl. 16 odst. 6 rámcové směrnice o vodě; vyzývá Komisi a členské státy, aby měly na paměti, že vodohospodářský systém musí být začleněn jakožto průřezový prvek do právních předpisů týkajících se dalších oblastí, které jsou pro něj zásadní, například energetiky, zemědělství, rybolovu, cestovního ruchu atd., a to s cílem předcházet znečištění například z nelegálních a neregulovaných skládek nebezpečného odpadu nebo z průzkumu či těžby ropy; připomíná, že systém podmíněnosti v rámci společné zemědělské politiky (SZP) stanoví povinné požadavky na hospodaření na základě stávajících právních předpisů EU vztahujících se na zemědělce a pravidla dobrého zemědělského a environmentálního stavu (GAEC), která se týkají také vody; připomíná, že zemědělci se musí těmito pravidly řídit, aby získali platby SZP v plném rozsahu;
37. vyzývá členské státy, aby:
 - uložily dodavatelům vody povinnost uvádět na fakturách za vodu fyzikálně-chemické vlastnosti vody;
 - navrhovaly územní plány v závislosti na dostupnosti vodních zdrojů;
 - zintenzivnily kontroly a sledování znečišťujících látek a naplánovaly okamžitá opatření k odstranění a sanaci toxických látek;
 - přijaly opatření ke snížení úniku značného množství vody z potrubí v Evropě a modernizovaly nevyhovující distribuční sítě;
38. považuje za nezbytné stanovit pořadí nebo hierarchii priorit pro udržitelné využívání vody; vyzývá Komisi, aby předložila analýzu a vhodné návrhy;
39. zdůrazňuje, že se členské státy zavázaly dodržovat lidské právo na vodu tím, že podpořily prohlášení OSN, a že toto právo podporuje většina občanů a subjektů v EU;
40. zdůrazňuje, že podpora evropské občanské iniciativy „Right2Water“ a jejích cílů byla dále prokázána tím, že v zemích, jako je Německo, Rakousko, Belgie, Slovensko, Slovinsko, Řecko, Finsko, Španělsko, Lucembursko, Itálie a Irsko, se k otázce vody a jejího vlastnictví a poskytování vyjádřilo velké množství lidí;
41. poznamenává, že Petiční výbor dostal od roku 1988 značný počet petic od občanů EU z mnoha členských států, v nichž vyjadřují své znepokojení nad dodávkami pitné vody a její kvalitou a nad nakládáním s odpadními vodami; poukazuje na řadu negativních faktorů – např. navážky odpadu, neschopnost orgánů účinně kontrolovat kvalitu vody a nepravdivé nebo nezákonné zemědělské a průmyslové postupy – které předkladatelé petic odsuzují a které způsobují špatnou kvalitu vody, a mají tudíž vliv na životní

prostředí, lidské zdraví a zdraví zvířat; domnívá se, že ty petice ukazují, že občané mají skutečný zájem na tom, aby se právní předpisy EU v oblasti udržitelného vodního hospodářství vymáhaly v plném rozsahu a dále vytvářely;

42. důrazně žádá Komisi, aby obavy a upozornění občanů v peticích brala vážně a aby z nich vycházela, zejména s ohledem na naléhavou potřebu řešit problém ubývajících zdrojů vody z důvodu jejího nadužívání a změny klimatu, dokud je ještě čas zabránit znečišťování a špatnému hospodaření; vyjadřuje obavy z počtu řízení pro porušení právních předpisů, pokud jde o kvalitu vody a vodní hospodářství;
43. vyzývá členské státy, aby co nejrychleji dokončily své plány řízení povodí jako klíčový prvek prosazování rámcové směrnice o vodě a aby je řádně provedly při plném dodržování hlavních ekologických kritérií; upozorňuje na skutečnost, že některé členské státy jsou stále častěji postihovány ničivými záplavami, které mají vážné důsledky pro místní obyvatele; poukazuje na skutečnost, že plány řízení povodí v rámci rámcové směrnice o vodě a plány povodňového krizového řízení v rámci směrnice o povodních poskytují významnou příležitost pro využívání součinnosti mezi těmito nástroji, čímž pomohou zabezpečit dostatek čisté vody při současném snižování rizika záplav; kromě toho připomíná, že každý členský stát by měl provozovat ústřední webovou stránku s informacemi o provádění rámcové směrnice o vodě s cílem usnadnit přehled o kvalitě vody a vodním hospodářství;

Poskytování vodohospodářských služeb a vnitřní trh

44. konstatuje, že v zemích v celé EU, včetně Španělska, Portugalska, Řecka, Irska, Německa a Itálie, vyvolala otázka případného či skutečného vynětí vodohospodářských služeb z veřejného sektoru velké obavy občanů; připomíná, že volba metody řízení vodních zdrojů je založena na zásadě subsidiarity, jak je stanovena v článku 14 Smlouvy o fungování Evropské unie a v protokolu (č. 26) o službách obecného zájmu, který zdůrazňuje zvláštní význam veřejných služeb pro sociální a teritoriální soudržnost v Unii; připomíná, že podniky zajišťující dodávky vody a kanalizaci, jsou službami obecného zájmu a jejich obecným úkolem je zajistit, aby veškeré obyvatelstvo dostávalo vysoce kvalitní vodu za sociálně přijatelné ceny při minimalizaci negativních dopadů odpadní vody na životní prostředí;
45. zdůrazňuje, že v souladu se zásadou subsidiarity by Komise měla zůstat neutrální, pokud jde o rozhodování členských států ohledně vlastnictví vodohospodářských služeb, a že by neměla prosazovat privatizaci těchto služeb, ať již pomocí právních předpisů nebo jakýmkoli jiným způsobem;
46. připomíná, že v budoucnu by měla být nadále zajištěna možnost opětovného převedení vodohospodářských služeb pod správu obcí bez jakéhokoli omezení a měla by zůstat pod místní správou, pokud příslušné veřejné orgány tuto možnost zvolí; připomíná, že voda je jedním ze základních lidských práv, a že by tedy měla být fyzicky i cenově dostupná pro všechny; zdůrazňuje, že členské státy mají povinnost zajistit, aby byla voda zaručena všem, bez ohledu na poskytovatele, a zároveň se ujistit, že příslušní poskytovatelé dodávají zdravou pitnou vodu a zajišťují lepší hygienu;
47. zdůrazňuje, že vzhledem ke zvláštnímu charakteru vodohospodářských a hygienických služeb, jako je produkce, distribuce a čištění odpadních vod, je nezbytné, aby byly vyloučeny z jakýchkoli obchodních dohod, o nichž EU jedná nebo které zvažuje;

naléhavě vyzývá Komisi, aby při probíhajících jednáních o transatlantickém obchodním a investičním partnerství (TTIP) a o dohodě o obchodu se službami zajistila právně závaznou výjimku pro vodohospodářské a sanitární služby a pro služby související s odpadní vodou; zdůrazňuje, že všechny budoucí obchodní a investiční dohody by měly zahrnout ustanovení o skutečném přístupu k pitné vodě pro obyvatele třetích zemí, na něž se dohoda vztahuje, a to v souladu s dlouhodobým závazkem Unie, jímž je udržitelný rozvoj a lidská práva, a že skutečný přístup k pitné vodě pro obyvatele třetích zemí, na které se dohoda vztahuje, musí být základní podmínkou jakýchkoli budoucích dohod o volném obchodu;

48. připomíná významný počet petic, které se vyjadřovaly proti zahrnutí základních veřejných služeb, jako jsou vodohospodářské a hygienické služby, do jednání o TTIP; vyzývá Komisi, aby zvýšila odpovědnost dodavatelů vody;
49. vyzývá Komisi, aby byla nápomocna s cílem podpořit spolupráci mezi dodavateli vody, a to sdílením osvědčených regulačních i jiných postupů a iniciativ, vzájemného učení a společných zkušeností, a podporou dobrovolného srovnávání; vítá výzvu ve sdělení Komise k větší transparentnosti ve vodohospodářském odvětví a uznává úsilí, jež bylo dosud vyvinuto, přičemž konstatuje, že součástí jakéhokoli srovnávání by měla vždy být široká různorodost vodohospodářských služeb a regionálních i místních specifik v celé Evropě; konstatuje dále, že jakékoli podobné srovnání zahrnující pouze finanční ukazatele by se nemělo považovat za rovnocenné ve vztahu k transparentním opatřením a že by se měla zahrnout další kritéria klíčová pro občany, jako je kvalita vody, opatření ke zmírnění problémů s cenovou dostupností, informace o podílu obyvatelstva s přístupem k odpovídajícím dodávkám vody a úroveň podílu veřejnosti na řízení vodních zdrojů, a to způsobem, který bude srozumitelný jak občanům, tak regulátorům;
50. zdůrazňuje význam vnitrostátních regulačních orgánů při zajišťování spravedlivé a otevřené soutěže mezi poskytovateli služeb, při podpoře rychlejšího zavádění inovativních řešení a pokrokových technologií, při podpoře účinného poskytování kvalitních vodohospodářských služeb a při ochraně zájmů spotřebitelů; vyzývá Komisi, aby podporovala iniciativy zaměřené na spolupráci při tvorbě právních předpisů v EU, a to v zájmu rychlejšího stanovování referenčních hodnot a vzájemné výměny zkušeností a osvědčených regulačních postupů;
51. je přesvědčen o tom, že by evropské projekty a programy v oblasti vody a hygieny měly být posuzovány z hlediska lidských práv s cílem vypracovat příslušné politiky, pokyny a postupy; vyzývá Komisi, aby vypracovala systém referenčních hodnot (pro porovnávání kvality vody, její cenové dostupnosti, udržitelnosti, pokrytí atd.) s cílem zlepšit kvalitu veřejných dodávek vody a hygienických služeb v celé EU a jako způsob posílení postavení občanů;
52. připomíná, že na koncese na vodohospodářské a sanitární služby se vztahují zásady stanovené ve Smlouvě, a proto musí být udělovány v souladu se zásadami transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace;
53. zdůrazňuje, že směrnice o udělování koncesí se nesmí vztahovat na výrobu, distribuci a úpravu vody, ani na poskytování sanitárních služeb a že toto ustanovení musí zůstat zachováno i při všech budoucích revizích této směrnice;

54. připomíná, že směrnice 2006/123/ES o službách na vnitřním trhu vyvolala silnou opozici občanské společnosti v mnoha ohledech, včetně otázek týkajících se služeb všeobecného hospodářského zájmu, jako je například distribuce vody, dodávky pitné vody a nakládání s odpadními vodami;
55. poukazuje na význam partnerství v rámci veřejného sektoru partnerství veřejného a soukromého sektoru při výměně osvědčených postupů na základě neziskové spolupráce mezi dodavateli vody, a vítá, že Komise ve svém sdělení význam partnerství v rámci veřejného sektoru vůbec poprvé uznala;
56. vítá úspěšné úsilí některých místních samospráv o posílení veřejného podílu na zlepšování služeb v oblasti dodávek vody a ochrany vodních zdrojů a připomíná, že místní orgány a instituce hrají významnou úlohu při přijímání rozhodnutí o řízení vodních zdrojů;
57. vyzývá Výbor regionů, aby se do této evropské občanské iniciativy více zapojil s cílem povzbudit regionální orgány k větší angažovanosti v této věci;
58. připomíná povinnost zajistit přístup ke spravedlnosti a k informacím v oblasti životního prostředí a podíl veřejnosti na rozhodovacím procesu, jak je stanoveno v Aarhuské úmluvě; vyzývá proto Komisi, členské státy a jejich regionální a místní orgány, aby dodržovaly zásady a práva zakotvená v Aarhuské úmluvě; připomíná, že informovanost občanů o jejich právech je zásadní pro dosažení co největšího podílu občanů na rozhodovacím procesu; naléhavě proto žádá Komisi, aby proaktivně připravila kampaň, v níž bude občany EU informovat o úspěších dosažených díky Aarhuské úmluvě v oblasti transparentnosti a o účinných nástrojích, které jsou jim již k dispozici, a aby dodržovala ustanovení týkající se orgánů a institucí EU; vyzývá Komisi, aby vypracovala kritéria transparentnosti, zodpovědnosti a účasti jako prostředek zlepšení výkonnosti, udržitelnosti a nákladové účinnosti vodohospodářských služeb;
59. naléhavě vyzývá členské státy a regionální a místní orgány, aby podnikly kroky k přijetí skutečné sociální dohody o vodě, která by zajistila dostupnost a stabilitu tohoto zdroje a bezpečné hospodaření s vodou, a zejména aby za tímto účelem stanovily politiky, jako je zřízení fondů pro solidaritu v oblasti vodního hospodářství a další mechanismy pro sociální opatření na podporu lidí, kteří si nemohou dovolit přístup k vodohospodářským a hygienickým službám, tak aby byly dodrženy požadavky na zabezpečení dodávek a nedošlo k ohrožení práva lidí na vodu; vybízí všechny členské státy, aby po vzoru některých zemí EU zavedly mechanismy sociálních opatření s cílem zajistit dodávky pitné vody občanům, kteří se nacházejí ve skutečně těžké životní situaci;
60. vyzývá Komisi, aby zajistila sdílení zkušeností mezi členskými státy, pokud jde o sociální aspekty vodohospodářské politiky;
61. odsuzuje odepření poskytování vodohospodářských a hygienických služeb znevýhodněným a zranitelným skupinám obyvatel, což slouží v některých členských státech jako donucovací prostředek; znovu poukazuje na skutečnost, že orgány některých členských států nechaly zavřít veřejné studny, a tak nejzranitelnějším skupinám zkomplikovaly přístup k vodě;

62. konstatuje, že by členské státy měly věnovat zvláštní pozornost potřebám zranitelných skupin ve společnosti a zároveň zajistit, aby přístup k cenově dostupné a kvalitní vodě měli lidé, kteří to potřebují;
63. vyzývá každý členský stát, aby jmenoval veřejného ochránce vodohospodářských služeb s cílem zajistit posouzení všech otázek spojených s vodou, jako jsou stížnosti a návrhy v souvislosti s kvalitou vodohospodářských služeb a dostupností vody, nezávislým orgánem;
64. vyzývá vodohospodářské společnosti, aby hospodářské zisky vyprodukované v rámci řízení vodohospodářského cyklu byly znovu investovány do poskytování a zlepšování vodohospodářských služeb a ochrany vodních zdrojů; připomíná, že zásada návratnosti nákladů na vodohospodářské služby zahrnuje náklady na životní prostředí a zdroje, a to při respektování zásad spravedlnosti, transparentnosti a lidského práva na vodu a povinností členských států týkajících se plnění jejich povinností souvisejících s návratností nákladů nejlepším možným způsobem, aby to neohrozilo záměry a dosažení cílů rámcové směrnice o vodě; doporučuje, aby byly ukončeny praktiky, kdy jsou hospodářské zdroje odkloněny z vodohospodářského sektoru do jiných politik, a to včetně případů, kdy účty za vodu zahrnují koncesní poplatky, které nejsou určeny na vodohospodářskou infrastrukturu; poukazuje na znepokojivý stav infrastruktury v některých členských státech, v nichž dochází k plýtvání vodou v důsledku jejího úniku z nevhodných a zastaralých vodovodních řadů, a naléhavě členské státy vyzývá ke zvýšení investic do zlepšení infrastruktury a dalších vodohospodářských služeb, což je předpoklad pro zajištění lidského práva na vodu v budoucnosti;
65. vyzývá Komisi, aby zajistila, že veškeré informace o kvalitě vody a vodním hospodářství budou ve snadno dostupné a srozumitelné podobě poskytovány příslušnými orgány dotčeným občanům a že občané budou plně a včas informováni a konzultováni o všech vodohospodářských projektech; poznamenává navíc, že během veřejné konzultace, kterou uskutečnila Komise, 80 % účastníků považovalo zlepšení transparentnosti monitorování kvality vody za klíčové;
66. vyzývá Komisi, aby důsledně sledovala využívání přímých a nepřímých finančních prostředků EU na projekty vodního hospodářství a aby zajistila, že tyto prostředky budou vynaloženy pouze na projekty, na které byly určeny, a to i s přihlédnutím k tomu, že přístup k vodě je klíčový při odstraňování rozdílů mezi občany EU a při zvyšování hospodářské, sociální a územní soudržnosti v EU; v této souvislosti vyzývá Účetní dvůr, aby ověřil, zda jsou kritéria účinnosti a udržitelnosti uspokojivě dodržována;
67. vyzývá Komisi, aby vzhledem ke skutečnosti, že voda je jedním ze společných aktiv občanů EU, zohlednila současný nedostatek investic do vyváženého řízení vodního hospodářství;
68. vyzývá proto, aby bylo dosaženo větší transparentnosti, pokud jde o vodohospodářské subjekty, především vytvořením kodexu soukromé a veřejné správy vodohospodářských podniků v EU; domnívá se, že tento kodex by měl vycházet ze zásady účinnosti a vždy by se na něj měla vztahovat ustanovení rámcové směrnice o vodě týkající se životního prostředí, hospodářství, infrastruktury a účasti veřejnosti; rovněž vyzývá k vytvoření vnitrostátního regulačního orgánu;

69. vyzývá Komisi, aby dodržovala zásadu subsidiarity i pravomoci a odpovědnosti související s vodou, a to jak pokud jde o různé úrovně správy, tak o místní vodohospodářská sdružení, která spravují vodohospodářské služby (prameny a jejich údržba);
70. vyjadřuje politování nad skutečností, že směrnice o čištění městských odpadních vod nebyla dosud v členských státech plně provedena; žádá, aby finanční prostředky Unie byly v první řadě využity v oblastech, kde nejsou dodržovány právní předpisy EU týkající se životního prostředí, včetně čištění odpadních vod; konstatuje, že míra dodržování předpisů se ukázala být vyšší v oblastech, kde byla zajištěna návratnost nákladů a uplatněna zásada „znečišťovatel platí“, a vyzývá Komisi, aby přezkoumala, zda stávající nástroje jsou vhodné k zajištění vysoké míry ochrany a ke zlepšení kvality životního prostředí;
71. poukazuje na to, že odvětví služeb může v případě vody vytvořit řadu pracovních míst prostřednictvím začleňování problematiky životního prostředí a že skýtá rovněž značný potenciál, pokud jde o podporu inovací prostřednictvím přenosu technologií mezi jednotlivými odvětvími a prostřednictvím výzkumu, vývoje a inovací, které se uplatní na celý cyklus vody; žádá proto, aby byla věnována zvláštní pozornost podpoře udržitelného využívání vody jako obnovitelného zdroje energie;
72. vybízí Komisi, aby vypracovala evropský legislativní rámec pro opětovné použití vyčištěných odpadních vod s cílem chránit zejména zranitelné činnosti a oblasti; dále Komisi vybízí, aby podporovala sdílení zkušeností mezi zdravotnickými orgány různých členských států;
73. naléhavě žádá Komisi, aby při jakékoli revizi rámcové směrnice o vodě zajistila, aby členské státy byly povinny zařazovat kvantitativní posouzení problémů s finanční dostupností vody do zpráv, které vypracovávají v souvislosti s prováděním rámcové směrnice o vodě;
74. žádá Komisi, aby zjistila, zda Evropská nadace pro zlepšení životních a pracovních podmínek (Eurofound) nemůže sledovat problematiku finanční dostupnosti vody v 28 členských státech a podávat o ní zprávy;
75. zdůrazňuje, že řádné řízení vodního hospodářství se na nadcházejících deset let stává prioritou, a to jak z ekologického, tak z environmentálního hlediska, neboť splňuje požadavky v oblasti energetiky a zemědělství a poskytuje odpověď na hospodářské a sociální požadavky.

Internalizace nákladů na znečištění

76. připomíná, že prostřednictvím účtů za vodu nesou náklady na čištění vody a její ošetření občané EU, a zdůrazňuje, že prováděcí politiky, které účinně kombinují a sladují cíle v oblasti ochrany vodních zdrojů a v oblasti úspor nákladů, jako je přístup založený na „kontrolě u zdroje“, jsou účinnější a z finančního hlediska výhodnější; vzhledem k tomu, že podle zprávy Evropské agentury pro životní prostředí o stavu životního prostředí v roce 2015 je více než 40 % řek a pobřežních vod dotčeno difúzním znečištěním, které způsobuje zemědělství, a 20 až 25 % řek a pobřežních vod se týká znečištění z bodových zdrojů, jako jsou průmyslové závody, kanalizace a sítě pro správu odpadních vod; zdůrazňuje význam účinného provádění rámcové směrnice

o vodě a směrnice o pitné vodě, lepší koordinace, pokud jde o jejich provádění, větší soudržnosti při koncipování právních předpisů a proaktivnějších opatření pro úspory vodních zdrojů a výrazné zvýšení účinného používání vody ve všech sektorech (průmyslu, domácnostech, zemědělství, distribučních sítích); připomíná, že zajištění udržitelné ochrany přírodních oblastí jakožto sladkovodních ekosystémů má rovněž klíčovým faktorem rozvoje a má zásadní význam pro zajištění dodávek pitné vody, přičemž rovněž snižuje náklady pro občany a operátory;

Vnější politika a rozvojová politika EU ve vodohospodářském odvětví

77. zdůrazňuje, že rozvojové politiky EU by měly v plném rozsahu začlenit univerzální přístup k vodě a hygieně prosazováním partnerství v rámci veřejného sektoru **a** partnerství soukromého a veřejného sektoru na základě solidarity mezi vodohospodářskými subjekty a pracovníky v různých zemích a využívat širokého spektra nástrojů k podpoře osvědčených postupů, a to sdílením znalostí a prostřednictvím programů rozvoje a spolupráce v tomto odvětví; připomíná, že rozvojové politiky členských států by měly uznávat lidskoprávní rozměr přístupu k nezávadné pitné vodě a sanitárním zařízením a že přístup založený na právech si žádá podporu legislativních rámců, financování i větší vliv občanské společnosti, mají-li být tato práva uvedena do praxe;
78. opětovně potvrzuje, že přístup k pitné vodě v dostatečném množství a odpovídající kvalitě je základním lidským právem, a domnívá se, že vnitrostátní vlády musí v tomto ohledu dostát svým povinnostem;
79. v souladu se stávajícími právními předpisy EU a jejich požadavky zdůrazňuje význam pravidelného hodnocení kvality, čistoty a nezávadnosti vody a vodních zdrojů v EU i mimo ni;
80. zdůrazňuje, že při přidělování prostředků EU a při plánování pomoci by mezi hlavní priority měla patřit pomoc určená na dodávky nezávadné pitné vody a budování sanitárních zařízení; vyzývá Komisi, aby pro činnosti na rozvoj kapacit v oblasti vody zajistila odpovídající finanční podporu a aby při tom využívala stávající mezinárodní platformy a iniciativy a spolupracovala s nimi;
81. trvá na tom, že jak oficiální rozvojová pomoc, tak vnitrostátní rozpočty by měly přisoudit vysokou prioritu sektoru vody a sanitárních a hygienických zařízení (WASH) v rozvojových zemích; připomíná, že za vodohospodářství neseme kolektivní odpovědnost; podporuje liberálnější přístup, pokud jde o formu pomoci, avšak trvá na tom, že je nutné přísně dodržovat zásady účinnosti a politické koherentnosti rozvojové pomoci, nespouštět ze zřetele důraz na vymýcení chudoby a usilovat o maximální dopad rozvojové pomoci; v této souvislosti se přimlouvá za to, aby do realizace projektů v rozvojových zemích byly zapojovány místní komunity, a podporuje zásadu odpovědnosti jednotlivých komunit;
82. zdůrazňuje, že i když je dosahováno pokroku při plnění rozvojového cíle tisíciletí, který se týká bezpečné pitné vody, nemá na celém světě 748 milionů lidí přístup k lepšímu zásobování vodou a odhaduje se, že nejméně 1,8 miliardy lidí konzumuje vodu kontaminovanou fekáliemi, a pokrok při plnění cíle týkajícího se hygieny je velmi malý;

83. připomíná, že zajištění udržitelného hospodaření s podzemní vodou je předpokladem ke zmírnění chudoby a sdílené prosperity, jelikož podzemní voda může představovat lepší zdroj pitné vody pro miliony chudých městských a venkovských obyvatel;
84. vyzývá Komisi, aby spolu s udržitelným zemědělstvím zahrnula vodu do Agendy pro změnu;
85. domnívá se, že na vodu by se měly soustředit činnosti související s přípravou dvou významných mezinárodních událostí v roce 2015, tj. summitu věnovaného programu pro období po roce 2015 a 21. konference smluvních stran (COP 21) o změně klimatu; v této souvislosti jednoznačně podporuje, aby byly zahrnuty ambiciózní a rozsáhlé cíle v oblasti vody a hygieny, jako je cíl udržitelného rozvoje č. 6, tj. aby byla do roku 2030 zajištěna univerzální dostupnost vody a udržitelné vodohospodářství a aby byly pro všechny zajištěny hygienické podmínky, které by měly být schváleny v září 2015; připomíná, že ukončit chudobu prostřednictvím procesu pro období po roce 2015 je možné pouze tehdy, pokud zajistíme, aby všichni a všude měli přístup k čisté vodě, základním sanitárním zařízením a hygieně; zdůrazňuje, že splnění všech rozvojových cílů tisíciletí vyžaduje uvolnění mnohem většího objemu finančních prostředků na rozvoj, než je v současné době k dispozici, a to z rozvinutých i rozvojových zemí; vyzývá k vytvoření celosvětového mechanismu, který by ve všech zemích sledoval dosažené výsledky při zajišťování celosvětového přístupu k nezávadné pitné vodě, udržitelném využívání a rozvoji vodních zdrojů a péči a posilování spravedlivého, participativního a zodpovědného hospodaření s vodou; apeluje na Komisi, aby zajistila, aby pomoc byla účinně využívána a lépe zaměřena na program WASH v souvislosti s rozvojovým programem pro období po roce 2015;
86. zdůrazňuje, že v důsledku změny klimatu hrozí větší nebezpečí nedostatku vody; naléhavě žádá Komisi a členské státy, aby mezi témata, která budou projednávána na 21. konferenci smluvních stran (COP21), zařadily strategické řízení vodních zdrojů a dlouhodobé plány přizpůsobení s cílem začlenit strategii v oblasti vody odolnou vůči změně klimatu do budoucí celosvětové dohody o klimatu; zdůrazňuje, že pro rozvoj a snížení míry chudoby je nezbytná vodohospodářská infrastruktura odolná vůči změnám klimatu; opakuje, že nebudeme-li i nadále vyvíjet úsilí o zmírnění dopadů změny klimatu a o zlepšení správy vodních zdrojů, mohl by být ohrožen pokrok na cestě k cílům v oblasti snižování míry chudoby, rozvojovým cílům tisíciletí a udržitelnému rozvoji ve všech jeho hospodářských, sociálních a environmentálních rozměrech;
87. se znepokojením konstatuje, že nedostatečný přístup k vodě a sanitárním zařízením v rozvojových zemích může mít neúměrný dopad na dívky a ženy, zejména ve školním věku, u nichž absence a míra předčasného ukončování školní docházky souvisí s nedostatkem čistých, nezávadných a přístupných sanitárních zařízení;
88. vyzývá k vyčlenění finančních prostředků Unie a členských států s ohledem na doporučení zvláštního zpravodaje OSN pro lidské právo na nezávadnou pitnou vodu a hygienu, podle kterého je zejména třeba upřednostňovat malé infrastruktury a vyčlenit více prostředků na jejich provoz a údržbu, na budování kapacit a osvětu;
89. se znepokojením konstatuje, že podle zvláštního zpravodaje OSN pro lidské právo na nezávadnou pitnou vodu a hygienu musí lidé žijící v nelegálních chudinských čtvrtích obecně platit vyšší částky než lidé v úředně evidovaných osadách, a to za deregulované

služby nízké kvality; apeluje na rozvojové země, aby rozpočtové prostředky přidělovaly prioritně na služby určené znevýhodněným a izolovaným osobám;

90. připomíná, že Světová zdravotnická organizace prohlásila, že ve výchozí situaci, kdy nejsou využity nejnovější inovativní technologie na čištění a úsporu vody, činí optimální množství vody na osobu a den 100 až 200 litrů, přičemž uvedla, že k zajištění základních potřeb a uspokojivých zdravotních podmínek je třeba 50 až 100 litrů; zdůrazňuje, že v souladu s uznávanými základními lidskými právy je stanovení minimální kvóty na osobu nezbytné pro uspokojení základních potřeb obyvatelstva v souvislosti s vodou;
91. zdůrazňuje, že požadavek na přístup k vodě by měl neoddiskutovatelně představovat základní lidské právo, které bude mít implicitně i explicitně oporu v mezinárodním právu, mezinárodních úmluvách a vnitrostátních opatřeních;
92. vyzývá vlády, mezinárodní humanitární organizace, nevládní organizace a místní komunity, aby usilovaly o zajištění základních potřeb všech lidí souvisejících s vodou a aby se zasadily o to, aby se voda stala lidským právem;
93. vyzývá členské státy, aby v souladu s pokyny Světové zdravotnické organizace zavedly cenovou politiku, která bude respektovat právo lidí na minimální množství vody pro život a bude bojovat proti plýtvání tím, že zajistí uplatňování progresivního poplatku úměrného množství spotřebované vody;
94. vybízí k tomu, aby byla přijata opatření, jež zajistí racionální využívání vody s cílem zabránit jejímu plýtvání;
95. vyjadřuje uznání některým vodohospodářským subjektům, které vyčleňují určité procento svého ročního obrátu na vodohospodářská partnerství v rozvojových zemích, a vybízí členské státy a EU, aby vytvořily nezbytný právní rámec pro vznik takovýchto partnerství;
96. vyzývá k účinnému sledování projektů prováděných prostřednictvím vnější pomoci; zdůrazňuje, že je třeba monitorovat strategie financování a rozpočty, aby vyčleněné prostředky byly vynakládány na řešení stávajících rozdílů a nerovností v souvislosti s přístupem k vodě, a že je nutné dodržovat lidskoprávní zásady nediskriminace, přístupu k informacím a účasti;
97. vyzývá Komisi, aby modernizaci zastaralé distribuční sítě pitné vody stanovila jako prioritu investičního plánu pro Evropu tím, že tyto projekty zařadí na seznam projektů Unie; zdůrazňuje aktivační účinek, který by tyto projekty měly v oblasti nepřesunutelných pracovních míst, což by podnítilo zelenou ekonomiku v Evropě;
98. vyzývá Komisi, aby podporovala sdílení znalostí, které by členskými státy umožnily zkontrolovat stav státních vodovodních sítí, na základě čehož by bylo možné zahájit renovaci a ukončit tak plýtvání;
99. žádá větší transparentnost s cílem poskytnout spotřebitelům více informací o vodě a zlepšit hospodárnost správy vodních zdrojů; za tímto účelem vybízí Komisi, aby i nadále spolupracovala s členskými státy za účelem sdílení jejich vnitrostátních zkušeností se zřizováním informačních systémů o vodě;

100. vyzývá Komisi, aby prověřila, zda je možné rozšířit na evropskou úroveň nástroje finanční podpory v odvětví mezinárodní spolupráce týkající se vody a sanitárních zařízení;
101. zdůrazňuje, že efektivní a spravedlivé hospodaření s vodními zdroji závisí na schopnosti místních samospráv poskytovat služby; vyzývá proto EU, aby v rozvojových zemích nadále podporovala upevňování správy vodních zdrojů a posilování infrastruktury a současně se věnovala zejména potřebám zranitelného venkovského obyvatelstva;
102. podporuje Celosvětovou platformu pro solidární hospodaření s vodou vytvořenou v rámci Rozvojového programu OSN, kde místní orgány mají společnými silami hledat řešení k výzvám souvisejícím s vodou; rovněž vítá „mechanismus solidárního 1% financování pro vodu a sanitární zařízení“ a další iniciativy, které občané a orgány některých členských států zahajují na podporu projektů v rozvojových zemích, na něž prostředky získávají z poplatků na vodné a stočné; konstatuje, že tyto iniciativy uvedlo do praxe několik vodohospodářských subjektů; znovu vyzývá Komisi, aby v této oblasti i v jiných oblastech podporovala opatření založená na solidaritě, a to i prostřednictvím možnosti partnerství mezi Komisí a členskými státy a pomocí příspěvků z fondů EU na projekty uskutečněné skrze tuto iniciativu; vybízí zejména k tomu, aby bylo v rozvojových zemích podporováno partnerství v rámci veřejného sektoru ve vodohospodářských službách, jak o to usiluje Celosvětové partnerské sdružení poskytovatelů vodohospodářských služeb (GWOPA) koordinované Programem OSN pro lidská sídla;
103. žádá Komisi, aby znovu zavedla nástroj „Water Facility“, který se ukázal jako účinný při podpoře lepšího přístupu k vodohospodářským službám v rozvojových zemích, jelikož podporoval především akce, jež posilovaly schopnosti místního obyvatelstva;
104. vítá skutečnost, že rezoluce OSN o uznání lidského práva na přístup k čisté vodě a hygieně si získala v celé Evropě značnou podporu;

o

o o

105. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.